

[Hans Hækkerup]

budgettet, som kan udmøntes, når aftalen føres ud i livet.

Folketinget opfordrer på denne baggrund regeringen til snarest at optage politiske forhandlinger med henblik på gennemførelse af en besparelse på mindst 300 mio. kr. allerede i 1991.

Folketinget opfordrer endvidere regeringen til at foretage en vurdering af forsvarrets fremtidige struktur og størrelse, herunder omfanget af værnepligten, forsvarrets fremtidige materielanskaffelser samt forsvarrets fremtidige beredskab. Analysen skal sigte mod, at forsvaret indrettes med den størst mulige fleksibilitet, så forsvarsbudgettet kan nedsættes i takt med, at den internationale udvikling muliggør det. Forsvarsministerens Rådgivnings- og Analysegruppe inddrages i arbejdet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 9).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg kan ikke lade være med at bemærke, at den mammutdagsorden, Socialdemokratiet har foreslået, jo er interessant derved, at den ligner et kolossalt udvidet kommissorium til en ny forsvarskommission. Det er interessant i en situation, hvor Socialdemokratiet i december måned underskrev et flere tusinde sider langt dokument, der netop beskæftiger sig med disse spørgsmål. Det er måske et positivt tegn.

Jeg gik herop for at stille hr. Hans Hækkerup to spørgsmål. Hr. Hans Hækkerup betegnede SF's dagsorden som fuldstændig urealistisk. På den baggrund vil jeg godt spørge hr. Hans Hækkerup: Hvordan kan det være, at beskæringer af forsvarsudgifter i det omfang, SF taler om i sin dagsorden, kan lade sig gøre i andre europæiske lande – enten de tidligere har tilhørt Warszawapagten, eller de tilhører NATO – men ikke kan gennemføres i Danmark? Hvad er det for særlige strukturelle forhold i Danmark, der gør sig gældende på dette område?

Det andet spørgsmål er om hr. Hans Hækkerups forslag om gradvise, varige nedskæringer, som ikke måtte være hovsaløsninger. Jeg har

læst i dagbladet B.T. fra den 26. oktober 1990, at hr. Hans Hækkerup kommer med eksempler på, hvordan man kan beskære beredskabet og således opnå besparelser. Jeg vil i den anledning godt stille et konkret spørgsmål. Hr. Hans Hækkerup foreslår weekend- og nattelukning af Hawkbatterier. Hvis man kan lukke Danmarks luftforsvar i weekenden og om natten, hvorfor kan man så ikke gøre det om torsdagen, om onsdagen eller om fredagen? Hvad er det for en særlig sikkerhedspolitisk situation, der gør, at der netop er fred og ingen fare i weekenden og om natten?

Helge Adam Møller (KF):

Et land har altid en hær, enten sin egen eller en besættelseshær. Sandheden i disse ord har de fleste danskere forstået, og derfor skal Danmark også i en fredeligere fremtid have en hær, et flyvevåben og et søværn. Vi skal kort sagt have et troværdigt forsvar.

Dette forsvar og dansk forsvarspolitik i de kommende år må naturligvis afspejle den sikkerhedspolitiske udvikling i og uden for Europa, men det er vigtigt at gøre sig klart, at muligheden for reduktioner og besparelser i forsvaret er begrænset i de første par år.

Alt tyder nu heldigvis på, at der indgås en CFE-aftale om konventionel nedrustning i løbet af et par uger. Aftalen skærer desværre ikke helt så meget i mængden af materiel, som vi håbede for blot et halvt år siden, men den vil indubbejle omfattende styrkereduktioner i et stort antal våbensystemer, således at der stort set opnås ligevægt mellem de to alliancer i Europa.

Aftalen vil endvidere give begge parter en reel mulighed for at foretage inspektioner i hinandens lande.

Men trods denne glædelige udvikling inden for det tidligere så spændte Øst-Vest-forhold er det sikkerhedspolitiske billede for Danmark ikke uden spændinger og farer.

For det første er det vigtigt at gøre sig klart, at selv når en CFE-aftale er fuldt gennemført om ca. 4 år, vil Sovjet – eller måske snarere Rusland – fortsat være en supermagt med et formidabelt militært magtapparat. Sovjet vil stadig være langt den stærkeste militære magt på det europæiske kontinent.

For det andet viser udviklingen i Golfen, at der fortsat kan opstå situationer, som kræver international og dansk handling også ved hjælp af militære midler.